

بررسی ابعاد پایداری اجتماعی مؤثر در طراحی پیاده‌راه (نمونه موردی خیابان آمادگاه)

نرگس السادات علوی دهکردی^{۱*}، نگین اخوان حریری^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تفت، (alavi.narges86@gmail.com)

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تفت، (negin.hariri.64@gmail.com)

چکیده

توجه به الگوی حرکت انسان در فضاهای شهری با جنبش پیاده‌گستری در اروپا گسترش یافت و موجب بازگشت انسان و حرکت پیاده به رکن اصلی طراحی شهری شد. دوران قبل از انقلاب صنعتی معیار اصول طراحی و گسترش شهرها، انسان بود ولی با اختراع توپ و وجود آمدن خطوط راه‌آهن فرم شهرها تغییر کرد. در ایران نیز با ورود ماشین، الگوی حرکت در شهرها دگرگون شد. توسعه پایدار یکی از ارکان مهم در برنامه‌ریزی و سیاستگذاری‌های شهری است. در ایران نیز با ورود ماشین، الگوی حرکت در شهرها دگرگون شد. توسعه پایدار یکی از ارکان مهم در برنامه‌ریزی و سیاستگذاری‌های شهری است. در ابتدا موضوع توسعه پایدار بیشتر متمرکز بر ابعاد زیست محیطی و اقتصادی بود ولی از قرن ۲۱ پایداری اجتماعی نیز بعنوان یکی از اجزای اساسی توسعه پایدار مورد توجه برنامه‌ریزان قرار گرفت. برای پایداری اجتماعی سه مؤلفه مشارکت، امنیت و کیفیت زندگی را می‌توان انتخاب کرد که هر کدام شامل معیارها و زیرمعیارهایی مانند پیوستگی اجتماعی، امنیت اجتماعی و غیره است. بعنوان نمونه خیابان آمادگاه اصفهان با داشتن فضاهای معماری مناسب، بناهای تاریخی و معاصر متنوع مورد بررسی قرار گرفته‌است. در این تحقیق با استفاده از جمع‌آوری اطلاعات به روش کتابخانه‌ای و مشاهده و گفتگو با استفاده‌کنندگان از طریق تکنیک سوات به تحلیل ابعاد پایداری اجتماعی مؤثر در تبدیل شدن این خیابان به پیاده‌راه پرداختیم.

کلمات کلیدی: پیاده‌راه، پایداری اجتماعی، خیابان آمادگاه، جدول سوات